

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1794

Doknr.
684433

Dato
04-04-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 21. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 404 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 404:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan hun sammen med sundhedsministeren vil sikre, at borgerne ikke kommer i klemme, når de har behov for et hjælpemiddel eller et behandlingsredsskab, fordi både kommune og region ikke mener, det er deres opgave at levere ydelsen, og at det derfor i nogle tilfælde ender med, at borgeren ikke får den optimale hjælp, fordi kommune og region indbyrdes ”skændes om regningen”? Der henvises til afgrænsningscirkulæret.”

Svar:

Det er meget vigtigt, at borgere med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser får tildelt hjælpemidler, som i væsentlig grad kan afhjælpe følgerne af deres nedsatte funktionsevne, ligesom det er vigtigt, at borgere får de nødvendige behandlingsredskaber som led i sygehusbehandling.

Det er desværre i dag sådan, at ansvarsfordelingen mellem kommuner og regioner i forhold til at forsyne borgerne med hjælpemidler og behandlingsredskaber i forløb, der går på tværs af sektorer, undertiden giver anledning til tvivlsspørgsmål om, hvem der skal tildele og betale hjælpemidlet/behandlingsredskabet.

I den forbindelse er det vigtigt for mig at gøre opmærksom på, at tildeling af hjælpemidler efter serviceloven er subsidær til tildeling af behandlingsredskaber efter sundhedsloven, idet det er en betingelse, at hjælpemidlet ikke kan bevilges efter anden lovgivning.

Det er også relevant at nævne, at der imellem de enkelte regioner og kommunerne er etableret forskellige strukturer og bl.a. udarbejdet snitfladekataloger med henblik på at håndtere disse udfordringer.

Ministeriet indgår allerede i et tæt samarbejde med Sundheds- og Ældreministeriet og andre relevante aktører for at tydeliggøre reglerne på området, herunder i forhold til det eksisterende afgrænsningscirkulære.

Til brug for besvarelsen har ministeriet indhentet bidrag fra Sundheds- og Ældreministeriet, der oplyser følgende:

Et af hovedelementerne i regeringen og Dansk Folkepartis aftale om en sundhedsreform "Et stærkere sundhedsvæsen – tættere på dig" er etablering af 21 nye sundhedsfællesskaber, der skal være drivkraft for et bedre samarbejde mellem sygehuset, de alment praktiserende læger og den kommunale indsats, så overgangene bliver mere gnidningsfri, og borgeren oplever, at det offentlige fungerer som et sammenhængende hele og ikke som adskilte siloer.

For at sikre de bedste forudsætninger for samarbejdet i sundhedsfællesskaberne er regeringen og Dansk Folkeparti enige om at fjerne de lovgivningsmæssige barrierer for fælles løsninger, der er i dag. Ændringen vil sikre sundhedsfællesskaberne mulighed for fælles finansiering og fælles opgavevaretagelse af sundhedstilbud, hvor det giver mening.

For at undgå, at borgeren blive katebald, vil fx håndtering af behandlingsredskaber og hjælpemidler være en naturlig del af det, som sundhedsfællesskaberne skal samarbejde om at finde fælles løsninger på i forbindelse med, at de lovgivningsmæssige barrierer herfor fjernes. I sundhedsfællesskaberne er det også naturligt at afklare, hvorvidt der med fordel kan etableres fælles hjælpemiddelcentre.

Med venlig hilsen
Mai Mercado